

Kapitein EIKO (april 2014)

Zondag 13 april stapten we om 13.00 uur aan boord van de Dreamcatcher en werden verwelkomd door schipper Mabel Gina de Vries. Eiko (dé gast voor wie deze vaart georganiseerd is) en ik (Corrie) en twee vrienden (Dick en Ria). Eiko is 5 december 2012 van een trap gevallen en heeft daardoor een hersenbloeding gehad.

Na het te boven komen van een operatie, een longontsteking en een ziekenhuisbacterie, is hij gaan revalideren. Heel veel is terug gekomen maar niet alles.

Hij heeft nog last van enige mate van afasie, het bewegen gaat niet soepel en diverse dagelijkse handelingen zijn niet meer vanzelfsprekend en niet altijd uitvoerbaar.

Eiko vaart al van kindsbeen af aan en heeft diverse boten gehad. Het varen is zijn lust en zijn leven.

Hij heeft verre en lange reizen gemaakt en wil maar één ding "weer op zijn eigen boot, zelf varen". We moeten gaan uitzoeken wat daar wel en niet in mogelijk is.

Maar ondertussen werd ons via de Compromisclub en Nautisch Fonds deze mogelijkheid aangeboden op te stappen bij Ziekenboegboeg.

Een uitgelezen kans om weer eens water onder de kiel te voelen.

We hebben dit aanbod met beide handen aangepakt. Mabel ontving ons allerhartelijkst en is een geweldige gastvrouw. Trossen los en de wind door je haren.

Er stond een aardig windje en na het uitzetten van de fok ging de motor uit. Ik vind dat een heerlijk moment; geen motorgeluid meer, het klotsen van het water tegen de boot, en alleen door de wind vooruit komen.

Alles wordt rustig, gedachten waaien weg en je bent alleen maar in het hier en nu. Heerlijk!

Ook nu zorgde Mabel weer zeer goed voor haar gasten. Ze gaf dekens aan mensen die het koud hadden en zette koffie en thee. Zelfs een biertje was aanwezig voor de liefhebber.

We hebben een geweldige tocht gehad en genoten met volle teugen van het varen, de goede verzorging, de leuke gesprekken en de gezelligheid. De middag was zo om.

Om een uur of half zes legden we weer aan in de thuishaven (Amsterdam-IJburg) en hebben nog wat nagenoten met een drankje en een hapje. Deze mogelijkheid is veel te weinig bekend evenals die van het nautisch fonds.

Dit is erg jammer omdat het voor veel mensen een unieke gelegenheid is om even weg te zijn uit hun situatie.

Mabel, hartstikke bedankt voor alles!

Geweldig dat je dit doet.

Corrie en Eiko.

